

V čom spočíva zlo kozmetických úprav zákona o interrupciách

Branislav Michalka

28. júna 2020 ✚ *Politika* ✚ *Potraty*

Anna Záborská zo strany OĽaNO predstavila 19. júna verejnosti nový návrh na zmenu zákona o interrupciách. Na tlačovej besede, spolu s ďalšími poslancami, ktorí s ňou novelu zákona predkladajú, povedala, že: „*podmienky umelého ukončenia tehotenstva, prijaté ešte v roku 1986 sa nemenia*“. Čiže k žiadnej faktickej zmene nedôjde. Čo sa teda vlastne zmení?

„*Zmena v interrupčnej legislatíve má pomôcť ženám lepšie sa rozhodovať o umelom prerušení tehotenstva vďaka zavedeniu nových podporných sociálnych a finančných opatrení.*“ To znamená, že celý dôraz, ktorý je liberálmi kladený na autonómiu rozhodnutia ženy o bytí či nebytí dieťaťa, bol vďaka „konzervatívnym“ poslancom ešte umocnený tým, že rozhodnutie ženy je aj podľa nich poslednou inštanciou, ktorá môže byť síce dobrovoľne formovaná, ale nie spochybnená. A to je dokonalé víťazstvo subjektívneho nad objektívnym.

Poslankyňa Záborská v besede povedal aj vetu, ktorá by sa dala zapísať do zlatého fondu politologických blábolov: „*Slovensko po predložení a schválení novely sa neposunie ani smerom liberálnym, ani konzervatívnym smerom, posunie sa smerom prosociálnym a prorodinným.*“ Čiže: nestane sa nič, ale musí to vyzeráť, že sa niečo stalo. Veď všetky vlády od roku 1990 boli „*prosociálne a prorodinné*“. Počul tu niekedy niekto od nich niečo iné? A nič sa nestalo.

No a zlatý klinec do rakvy protipotratových zmien prišiel nakoniec, keď pani poslankyňa povedala: „Verím, že tak prestanú šumy týkajúce sa interrupcií“ Pod tými „šumami“ má na mysli to, že niekto predkladá konzervatívnejšie návrhy, alebo tým má na mysli akékoľvek „šumenie“ s interrupciami? Alebo tým má na mysli prehnané očakávania tých, ktorí ju volili a teraz sa domáhajú skutočnej konzervatívnej politiky? Ťažko povedať.

Nakoniec ešte Anna Záborská zdôraznila, zrejme aby ubezpečila všetkých liberálov, že dobre počujú a nemusia sa ničoho obávať, že: „*v poslaneckom návrhu sa nehovorí o zákazoch či radikálnom obmedzení prístupu k interrupciám.*“

Mnohí kresťania, ktorí volili týchto „konzervatívco“ nechápu ako sa vôbec celá diskusia o interrupciách mohla dostať z morálnej do „*sociálnej a finančnej*“ roviny. Na to, aby sme poznali príčiny takýchto „konzervatívnych“ zlyhaní, musíme sa vrátiť na začiatok všetkých diskusií o potratoch.

Mlčanie o podstatnom

Pri polemike o zabíjaní nenarodených detí, ktorá v európskom civilizačnom priestore prebieha už približne od polovice 19. storočia, sa smer debaty neustále posúva od podstaty problému k jeho prípadkovým javom.

Nielen že sa podarilo protikresťanským ideológiám presadiť do zákonodarstva prax zabíjania nenarodených detí, im sa podarilo zároveň vnútiť kresťanom aj spôsob nazerania na tento problém, pojmový aparát, ktorý pri tom používajú a previesť celú diskusiu na humanistickú rovinu, v ktorej je stredobodom všetkého človek a nie Boh.

Postupne sa podarilo z interrupčných diskusií vytlačiť primárny a podstatný dôvod prečo sú umelé potraty zlo. Umelý potrat je zlom preto, lebo:

je to urážka Všemohúceho Boha, ktorý zakázal vo svojom piatom prikázaní „smrť nevinného“

je to urážka Všemohúceho Boha, pretože si človek, stvorená bytosť, v skutku zabitia nenarodeného dieťaťa osobuje svojvoľne konať na úrovni Boha, ktorý má právo ako Stvoriteľ rozhodovať o bytí a nebytí stvorených bytostí

ThDr. Alexander Spesz v Katolíckej mravouke píše: *„Priamo zabiť nevinného je čin podstatne zlý a preto nikdy nie je dovolený. Vlastníctvo ľudského života totiž patrí výlučne Bohu, ktorý nielen stvoril dušu každého jednotlivého človeka, ale ju aj spojil s telom, čo iba On môže urobiť, ako vidno na vzkriesení mŕtveho.“*

Hodnota ľudského života nie je teda hodnotou samou o sebe. Keďže človek si život neudeľuje sám, ale ho dostáva nezaslúžene od Boha, tak celá hodnota ľudského života sa vzťahuje k Bohu. Život človeka nemá hodnotu preto, lebo je život subjektívne príjemný alebo sociálne vhodný, ale preto lebo Boh je jeho absolútnym Pánom. Hodnotu ľudskému životu dáva Boh a len dovedy môže človek tento život skutočne a správne chrániť, kým v Bohu hľadá dôvod pre úctu k životu.

Rôzne východiská, rovnaký výsledok?

Na horeuvedené skutočnosti niekto môže uviesť, že to je len odvádzanie pozornosti od skutočného cieľa protipotratových snáh, ktorým má byť záchrana života dieťaťa a je to hranie sa so slovíčkami, keďže cieľ snahy je rovnaký a na rozdielnosti východiska nezáleží. V skutočnosti ale rezignácia na náboženské zdôvodnenie zla potratov vedie k akceptovaniu antropocentrického humanizmu, v ktorom sa stáva život človeka hodnotou samou o sebe a nezávislou na Bohu.

To je pasca, do ktorej sekulárni humanisti dostali kresťanov a potom mohli z perspektívy humanizmu diktovať smer a povahu diskusie, ako aj ráz argumentov.

Náboženské hľadisko je jasné: Boh zakázal, Cirkev zakázala – diskusia sa skončila. Prevedením roviny diskusie z vertikálnej náboženskej roviny na horizontálnu humanistickú, v ktorej sa bojuje „za život“ a nie primárne „za Boha“, sa vlastne celá diskusia otvorila smerom k relativizmu a len potvrdila staré ľudové príslovie, že *„Bez Božieho požehnania, márne naše namáhania.“*

Humanizmus vracia úder

Keď humanisti vidia, že kresťania už neargumentujú Božím príkazom, s ktorým nie je možné diskutovať, začnú celý problém logicky interpretovať ako autonómnu záležitosť bez kontextu Stvorenia a Boha. Čiže povedia: dajme Boha nabok a hľadáme to čo nás spája. Máte v úcte život? Kresťan odpovie zaiste áno. Tak ale potom aj život matky, život otca, sociálny život, život súrodencov, zdravotne nezávadný a plnohodnotný

život dieťaťa atď.

Kresťan chce niečo povedať, ale habká, lebo bez Boha stratil argument, vytratila sa imperatívnosť príkazu a zostala len diskusia. Musí teda pristúpiť na humanistické pravidlá hry a celú problematiku diskutovať nie ako narušenie vzťahu medzi človekom a Bohom, ale ako narušenie prirodzeného práva na život, vyplývajúceho zo vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Lenže v humanistickej spoločnosti majú ľudia nielen právo na život, ale aj právo na kvalitný a plnohodnotný život.

Keď kresťania kývnu na tento predpoklad diskusie, tak sú dopredu stratení. Budú sa donekonečna motať okolo vágnych a subjektivistických definícií pojmu práva na život, neukotvených v absolútnom Božom príkaze. V tejto nivelizovanej diskusii, v ktorej sú práva kohokoľvek a na čokoľvek dané na jednu, pre všetkých rovnakú úroveň, bez ohľadu na objektívnu hierarchiu Božieho stvorenia, nemajú šancu uspieť.

Vítajme každé zlepšenie, ak je to zlepšenie

Zaiste, z pragmatického hľadiska treba privítať akékoľvek obmedzenia umelých potratov. Avšak v novom návrhu k žiadnym obmedzeniam nedošlo. Zato bol široko akceptovaný antropocentrický postoj, ktorý priznáva žene možnosť voľby a celú rovinu problému posúva z morálno-teologickej roviny do roviny sociálnej a finančnej. Tým v podstate akceptuje argument, že k umelým potratom dochádza predovšetkým zo sociálnych dôvodov. To zároveň otvára bránu pre širokú interpretáciu „sociálneho dôvodu“ pre potrat, v liberálnom duchu.

Poslankyne Drábiková a Hatráková sľubujú sociálne benefity. Návrh zákona počíta s ubytovaním pre tehotné matky s deťmi aj pre študentky, ktoré potrebujú dočasné bývanie, aby utajili svoje tehotenstvo, prípadne ešte aj do troch rokov, ak sa o dieťa starajú. Matky by mali dostávať príspevok už počas tehotenstva a nie až po narodení dieťaťa.

To všetko je možno vhodné ale možno aj zneužiteľné, kto vie, avšak sociálne dôvody nemôžu byť akceptované ako reálny dôvod na základe, ktorého žena môže rozhodnúť o bytí a nebytí Božieho stvorenia.

Kde je však hranica pocitu, lebo často o nič iné nejde, že dieťa bude „sociálnou ujmov“ pre matku a zvyšok rodiny? Pojem chudoby a sociálnej tiesne je dnes tak vágne vykladaný a sú mu podsúvané parametre, za ktoré by sa nemusel hanbiť v minulosti ne jeden bohatší mešťan, že akákoľvek ujma na životnom štandarde, na ktorý bola daná rodina zvyklá, môže byť vykladaná ako dostatočný „sociálny dôvod“ pre potrat. Všetko je nakoniec prispôbené nadradeniu materiálnych zreteľov nad morálne a náboženské. Tým je v podstate popretá aj relevantnosť náboženských argumentov vo verejnej diskusii. Samotnými „konzervatívami.“

Táto podpora subjektivismu a náladovosti, na úkor podriadenia sa objektívnym Božím zákonom, je najväčšou katastrofou takýchto kozmetických úprav interrupčného zákona. Nič sa nimi nedosiahne, ale zato sa celá diskusia posunie ešte viac smerom k liberálnemu humanizmu.

Na otázku, ktorú sme si položili na začiatku: „*V čom spočíva zlo kozmetických úprav zákona o potratoch*“, môžeme odpovedať: v tom, že neprinášajú žiadne obmedzenia potratov, ale zato posúvajú diskusiu z kresťanského do liberálne humanistického kontextu a v konečnom dôsledku spôsobujú širokú deštrukciu morálneho povedomia v kresťanoch, čo sa neskôr prejaví ďalším úpadkom.

Riešením je pravda

Ako teda treba postupovať v kauze interrupcií? V prvom rade sa treba spoľahnúť na Boha a netaktizovať. Prílišná pretaktizovanosť nakoniec vždy vedie k hanbe a porážke. Zistili to veľkí vojvodcovia, aj drobní gangstri. Tak dlho špekulujete a odkladáte útok a tak dlho si myslíte, že nad niekým vyhráte, ak budete lavírovať, že ani nezistíte ako vás všetci dobehli. S priamym a nekompromisným stanoviskom môžete prehrať, ale nikdy neutrdíte hanbu. Ale môžete aj vyhrať.

Svedomie ľudí na Slovensku je len zle sformované. Ak sa im bude kňazmi aj politikmi neustále pripomínať Božie prikázanie, tak nakoniec môže vyhrať aj zákon proti umelým potratom. Keď sa však bude svedomie ľudu relativizovať neuváženým a vypočítavým lavírovaním politikov, ktorí im pred voľbami sľubovali razantnú protipotratovú politiku, tak budeme ďalej klesať do bahna súčasnej spoločnosti.

Postoj jedného z poslancov

To, že si problematickosť nového návrhu uvedomujú aj niektorí poslanci za vládnu koalíciu, sme zistili pri položení otázok, ohľadom tohto návrhu, poslancovi **Martinovi Čepčekovi z OLaNO**. Ten nám na otázky odpovedal nasledovne:

Martin Čepček (OLaNO), TASR

Je podľa Vás posun od morálneho rozmeru k sociálnemu a finančnému efektívny?

Toto je zásadná otázka. Akýkoľvek posun vnímam ako dobrý, pokiaľ je na prvom mieste ľudský život. Rodičov, ktorí by mohli prijať dieťa, iste treba finančne podporiť, ale vždy musíme mať na zreteli, koľko ľudských bytostí takouto pomocou reálne zachránime. Alebo predkladáme zákon len aby sme ho predložili a voličom „zalepili oči“? Nemecko je najbohatšia krajina EÚ a najčastejším dôvodom na potrat sú udávané ekonomické dôvody. Informačný zákon tu máme už dlhšie, to tiež nie je nóvum, predpokladám, že zachraňuje minimum detí.

Pravdou je, že ak aj prejde v celom navrhnutom rozsahu, ostáva naplno v platnosti starý komunistický zákon, ktorý hovorí, že zabiť bezdôvodne nevinné dieťa je v poriadku, len musí byť dostatočne malé a nachádzať sa v lone matky. Zároveň ale platí, že popraviť usvedčeného vraha nemôžete, lebo jeho život treba chrániť. Trest smrti sme zrušili hneď po revolúcii v roku 1990, lebo bol nehumánny a mohol nespravodlivo zabiť nevinného. Chráňme zvieratá: už majú svoje práva – nie sú veci, ale nechráňme život detí ešte pred narodením. Mačku nesmieme rozštvrtiť zaživa – dieťa áno.

Ako môžeme vychovať zdravú mládež v takejto právnej schizofrénii – navyše v dobe, keď vyše 20% párov nemôže mať vlastné deti? Každý deň opatrníckej diskusie zakrývajúcej hlavnú pravdu o tom, že ide o vraždenie detí, stojí slovenskú spoločnosť 20 ľudských životov denne.

Som preto skeptický v tom, že navrhované mierne zlepšenie finančnej situácie rodičov výrazne zmierni tragédiu umelých potratov.

Ako vnímate tento návrh z pohľadu predvolebných sľubov?

Netajil som, že kandidujem ako kresťanský kandidát, otvorene som prezentoval svoj aktívny odpor proti Istanbulskému dohovoru. Moji voliči očakávajú, že budem úprimne a odvážne presadzovať kresťanské hodnoty do zákonov. Je osvedčenou politickou praxou najťažšie zmeny predkladať na začiatku volebného obdobia: ak toto je ten akože najsilnejší kaliber, čo menej účinné sa ešte dá predložiť neskôr?

Určite však návrh podporím, obsahuje dobré veci, napríklad zákaz reklamy na potrat, propagovať potraty považujem za jedno z najväčších grázlovstiev. Vadí mi mediálna prezentácia, v ktorej sa dáva akoby do protikladu pomoc ženám a ochrana nenarodeného dieťaťa a vadí mi rezignácia na právnu ochranu života. Načo sme potom poslanci, ak rezignujeme na to, aby sme podávali návrhy a prinášali tému ochrany nenarodeného života do spoločnosti? Ved' aj to je úloha predkladania návrhov.

Z nášho postoja musí byť jasné, že sa nezmierime s vraždením nenarodených detí a urobíme pre tie deti všetko, čo je v našich silách. Ak je v našich silách iba kričať, tak budeme kričať. Možno to neprejde teraz, ale každá cesta nás krok po kroku vedie k cieľu, ak na cieľ nerezignujeme. Pozrite sa na zmietnutý Istanburský dohovor alebo obnovený Mariánsky stĺp v Prahe! Predkladatelia to nevzdali, hoci ich mnohokrát poslali kade ľahšie, ale mali pravdu.

Preto návrh hnutia OLANO je možno prvý krok, ale nie je úplne dostatočnou odpoveďou voličom, ktorí majú ochranu ľudského života od počatia po prirodzenú smrť na prvom mieste. A určite nie je naplnením predvolebných sľubov kresťanských kandidátov, ktorí sme deklarovali pred voľbami svoju pripravenosť v politike chrániť ľudský život.

Ako mienite Vy osobne, alebo aj iní poslanci postupovať v prípade, ak Vás tento návrh zákona neuspokojuje ako kresťanov?

Na najbližšej schôdzi bude za čo hlasovať. Sú podané 4 novely zákona, ktoré viac či menej prispievajú k ochrane nenarodených detí. Ja osobne hlasovaním podporím akýkoľvek návrh zákona, ktorý zlepší súčasnú situáciu. Je mi to jedno, či návrh podá koalícia, alebo opozícia. Za najlepší z podaných návrhov pokladám návrh opozície, ktorý zlepšuje potratový zákon zavedením ochrany detí pred bezdôvodným potratom inšpirovaný poľskou cestou.

Osobne som za ochranu každého ľudského života, či už narodeného alebo nenarodeného. To, ako sa k tejto problematike postavím v budúcnosti, ukáže čas. Bez ohľadu na to ako dopadne hlasovanie, najbližších šesť mesiacov sa podobný návrh zákona predložiť nedá. Preto vyzývam všetkých poslancov, aby podporili všetky predložené návrhy. Ide nám o záchranu detí a nemôže byť politikárčenie v tomto prípade na prvom mieste.

Ďakujeme za odpovede.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/v-com-spociva-zlo-kozmetickych-uprav-zakona-o-interrupciach/>